

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Тетевен, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, I - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Ани Б. Георгиева

при участието на секретаря Виолета Й. Монова
като разгледа докладваното от Ани Б. Георгиева Гражданско дело №
20234330100490 по описа за 2023 година

**Предявени са два обективно съединени осъдителни иска с правна квалификация
чл.143 във вр. с чл.149 от СК.**

Производството е по иск, предявен от К. Т. ЕГН ***** в качеството на майка и
законен представител на малолетният : К. Т.ов Б. с ЕГН ***** против Т. Д. Б. ЕГН
***** с постоянен адрес Б. и настоящ Т. .

В исковата молба се твърди ,че детето К. Т.ов Б. е малолетно ,а ищцата и ответникът
и баща на детето - Т. Д. Б. нямат сключен граждански брак и не живеят заедно , но същият
е припознал дето с декларация пред държавните институции. Същевременно ответникът не
осигурява доброволно издръжка , с която да се задоволяват нуждите на сина им К. Т.ов Б. ,
от храна, отопление, облекло и здравни грижи. Нуждата от издръжка на детето е много по-
голяма от собствените възможности на ищцата , тъй като в момента е в отпуск по
майчинство.Ищцата живее с детето и с майка си в с. Гложене и тя и помага за отглеждането
на детето , според възможностите си. От раждането на сина им ищцата не живее с
ответника, тъй като той не пожела и по никакъв начин не се интересува от детето и не я
подпомага финансово в грижите и за него. Твърди ,че ответникът имал финансова
възможност да осигурява издръжка на сина си , тъй като работи на две работни места, както
следва: в Ресторант „ Арена „ - Слънчев Бряг и в „ Бийч Бар- Чил“ - Слънчев Бряг . Неговото
възнаграждение надхвърляли собствените и доходи и възможности за осигуряване на
необходимите средства за покриване нуждите на детето.

Моли съдът да осъди ответника - Т. Д. Б. с ЕГН ***** , на основание чл.143 от
СК, да заплаща, чрез ищцата , месечна издръжка в размер на 350 .00 лв.(триста и петдесет
лева) , на сина си К. Т.ов Б. с ЕГН ***** , считано от датата на раждане на детето 09.
10. 2022г. (на основание чл. 149 от СК) , до настъпването на законна причина за нейното
изменение, или отмяна , ведно със съответната законна лихва върху всяка просрочена вноска
, както и да присъди направените разноски за заплащане на адвокатско възнаграждение.

В законово установеният срок е постъпил писмен отговор от назначения особен

представител на ответника , в който се твърди ,че не може да вземе становище по отношение по въпроса за дължащата се от ответника издръжка , тъй като от документите към исковата молба, не са приложени доказателства относно факта на раздялата между ищцата и ответника , а този факт за доказване е в тежест на ищцата .

Освен това , поради липса на контакт с ответника не може да каже , дали същият е изплащал издръжка на роденото , от съвместното съжителствуване малолетно дете. В това отношение искът за издръжка за минало време - момента на раждането на детето 09.10.22 г. и от момента на предявяване на исковата претенция ще зависи и от ангажираните от ищцата доказателства относно основателността и.

В случай , че бъдат ангажирани доказателства , доказващи факта на раздялата между двамата родители и съдът сметне иска за основателен , то би следвало издръжката да бъде определена за минал период с оглед на определената за страната минимална работна заплата за съответния период.

Предлага тази издръжка да бъде определена въз основа на дължащата се минимална издръжка определена за страната за 2023г. , начинаей от раждането на детето до края на 2023 г. в размер на 195 лв.Тъй като минималната работна заплата за страната за 2024 г. ще бъде определена на 930 лв. Счита ,че съдът би следвало да определи дължаща се издръжка за ответника за 2024 г. в размер на 233.25лв., в зависимост от момента на постановяване на съдебното решение и промяната на минималната работна заплата за страната.

Що се касае за издръжката за бъдещо време , след като ищцата докажала факта на раздялата и този на неплащане на издръжка от ответника би следвало същата да бъде определена в нейния минимален размер . Ако се докажел по- голям размер на доходи на ответника , тогава би следвало издръжката да бъде определена , съобразно нуждите на детето и съобразно , необходимата за отглеждането на детето издръжка , като ответника да заплаща половината от същата , съобразена с неговите доходи. Счита ,че при липсата на доказателства за доходите на ответника би следвало издръжката да се определи в нейния минимален размер , тъй като това дали ответникът е работил на две места по трудов договор , не означава , че същият и в момента работи на две работи.

По делото са разпитани свидетелите ЛВСа -майка на ищцата и ТП Т. сестра на ищцата , които в свидетелските си показания излагат факти относно това ,че ищцата и ответика живели заедно по време , когато била бременна , след като се родило детето , бащата след раждането живял с тях около 10-20 дни и си заминал и от тогава първата свидетелка заедно с ищцата се грижат за детето , бащата не дава издръжка , дошъл веднъж , да си вземе кучето нахранил се при тях и си тръгнал.

По делото становище е дадено от представител на ДСП-Тетевен , видно от което бащата се е дезинтересирал , като е посочил сумите , които майката е съобщила ,че са нужни за отглеждане на дете , като ищцата получава подкрепа от своята майка , като майката получава семейните помощи за детето в размер на 50 лева.От ДПС-Разлог и Троян не е изготвен социален доклад ,тъй като ответника не е открит.

Тетевенският районен съд , след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

От съжителството на К. Т. и Т. Д. Б. е родено малолетното дете К. Т.ов Б. на 09.10.2022г с ЕГН *****, факт , който не се оспорва по делото . Родителите са разделени от началото м. ноември 2022г , тоест около 20 дни след раждането на детето, т.е съдът приема че това е 01.11.2022г. Майката и ищец с детето К. живее при св. Л.С , която е баба по майчина линия , като за роденото от съжителството дете се грижи към момента майката-ищец с помощ от нейната майка . Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства и гласни доказателства .

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.139 от СК, право на издръжка има само лице, което е нетрудоспособно и не може да се издържа от имуществото си. В същото време разпоредбата на чл.140, ал.1 от СК определя реда от лица, от които лицето, имащо право на издръжка може да я търси. По отношение на иска по чл.149 от СК, издръжка за минало време може да се търси най-много за една година преди предявяването на иска, който в настоящият случай е предевен на дата 29.06.2023 г. От представените от страните писмени доказателства се установява, че родителите на детето К., майката е земеделски производител, а за бащата няма данни къде работи, тъй като последния му трудов договор е прекратен на 21.09.2023г. видно от приложената от НАП справка, като детето живее при майката. С оглед на всичко изложено по-горе настоящия състав намира, че: Задължението за издръжане на децата до навършване на пълнолетие възниква за родителите с факта на раждане на детето, като съгласно чл. 143, ал. 2 от СК, в сила от 01.10.2009 г., те дължат издръжка независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Конкретният размер на издръжката се определя от нуждите на детето и възможностите на родителите, които дължат чл. 142, ал. 1 СК. алинея втора на чл. 142 СК посочва, че минималният размер на издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на МРЗ, който съгласно ПМС № 193 от 12 октомври 2023 г. за определяне размера на минималната работна заплата за страната обнародвано ДВ бр. 87 от 17.10.2023 г., в сила от 01.01.2024 същата е 933 лева и към момента не е променена. Доколкото чл.142 ал.2 от СК предвижда, че минималния размер на издръжката е $\frac{1}{4}$ от МРЗ, то актуалния минимален размер на издръжката считано от 01.01.2024г е 233,25 лв. Нуждите на лицето, което има право на издръжка, се определят съобразно с обикновените условия на живот за него, като се вземат предвид възрастта, образованието и другите обстоятелства, които са от значение за конкретния случай, а възможностите на лицето, което дължи издръжка се определят от неговите доходи, имотното му състояние и квалификация. Двата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно с възможностите на всеки от тях поотделно, поради което общата сума за издръжка се разпределя между тях, като се вземат предвид и грижите на родителя, при когото се отглежда детето. След като родителите дължат издръжка на всички свои ненавършили пълнолетие деца, то факта, че майката полага грижи за детето, както и като се съобрази с нормативната уредба уреждаща режима на издръжката на не навършили пълнолетие деца, а именно чл. 142 от СК счита, че месечно за детето К. Т.ов Б. са необходими и достатъчни 300 лв. ежемесечна издръжка, начинаей от дата 29.06.2023 /датата на подаване на исковата молба в съда / в едно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, като до пълния претендиран размер от 350 лева отхвърля, а именно за 50 лева.

Правото на децата да получат издръжка от своите родители в случая от бащата е безусловно и е достатъчно наличието на качеството "ненавършило пълнолетие дете". При настоящата нормативна уредба съдът не е обвързан от определени максимални размери и с оглед на конкретните доказателства по всяко дело за издръжка може да определи издръжка, която е в интерес на детето и съответства на доходите на родителя и не е под законово установения минимум. Размера на дължимата от ответницата издръжка се следва, считано от датата на постъпване на исковата молба в съда -29.06.2023г. /в т. см. вж. Постановление №5 от 16.11.1970г. на Пленума на ВС/, до настъпване на основания, обуславящи изменението или прекратяването на издръжката. На основание чл. 146, изр. 1 от СК върху всяка просрочена вноска се дължи законната лихва от датата на падежа до окончателното ѝ изплащане. При преценка на размерът на евентуалната издръжка, която ответникът следва да бъде осъден ответника да заплаща на малолетно си дете К. издръжка 300 лв. начинаей от датата на подаване на иска 29.06.2023г до настъпване на законни причини за нейното отменяване или изменяване. Поради изложеното, съдът съобразявайки нуждите на дето и възможностите на ответника Т. Б. е в състояние да заплаща без особени затруднения сумата от 300 лева издръжка, тъй като същия е млад човек и е работоспособен.

По отношение на втория обективно съединен иск с правно основание чл.149 от СК, съдът намира същия за основателен и доказан, за детето К. Т.ов Б. за сумата от 250 лева месечно, и отхвърлен в останалата си част до пълния предявен размер 350лв, а именно за

100лв , като неоснователен и недоказан, защото от детето е било по-малко , като така определения размер на издръжката е дължим , начиная от 01.11.2022г до датата на подаване на иска в съда 29.06.2023г. Тоест за сума в общ размер за 7 месеца в размер на 1750 лева .

Ответника следва да заплати на ищеца разноските по делото за един адвокат в размер на 500лв .

На основание чл.242 ал.1 от ГПК съдът следва да допусне предварително изпълнение в частта му относно издръжката .

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът ще следва да бъде осъден да заплати държавна в размер на 432 лв . за иска по чл.143 от СК и 70 лв за държавна такса за иска по чл.149 от СК или общо сумата от 502лв за държавна такса , както и пет лева за сужебно издаване на изпълнителен лист.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т. Д. Б. ЕГН ***** с постоянен адрес Б. и настоящ Т. да заплаща на своя син К. Т.ов Б. с ЕГН ***** , чрез майката и законен представител К. Т. ЕГН ***** от сГ. на основание чл.143 от СК ИЗДРЪЖКА в размер на 300 /триста /лева месечно, считано от датата на подаване на исковата молба – 29.06.2023год. до настъпване на причини изменящи или прекратяващи правото на издръжка, платима на двадесет и девето число от месеца, за който се отнася, като отхвърля иска в останалата му част до пълния предявен размер от 350лв , а именно за 50лв като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Т. Д. Б. ЕГН ***** с постоянен адрес Б. и настоящ Т. да заплаща на своя син К. Т.ов Б. с ЕГН ***** , чрез майката и законен представител К. Т. ЕГН ***** от сГ. на основание на основание чл.149 от СК, ИЗДРЪЖКА в размер на 250/двеста и петдесет / лева месечно или обща сума от 1750лева , представляваща издръжка за минало време за период от 01.11.2022г до датата на подаване на иска в съда 29.06.2023г , в едно със законната лихва начиная от датата на подаване на иска 29.06.2023г до окончателно изплащане на сумата , като отхвърля иска в останалата му част до пълния предявен размер от 350лв , а именно за 100лв , като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.6 от ГПК Т. Д. Б. ЕГН ***** с постоянен адрес Б. и настоящ Т. да заплати по сметка на районен съд Тетевен сумата от общо 502 лв , представляваща държавна такса по делото, съобразно уважения размер на издръжката, както и 5 /пет/ лева такса за издаване на изпълнителен лист.

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.1 ГПК Т. Д. Б. ЕГН ***** с постоянен адрес Б. и настоящ Т. да заплати на К. Т. ЕГН ***** от сГ. сумата от 500лв., представляваща разноски по делото за процесуално представителство.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението на осн. чл.242 ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Ловешки окръжен съд в двуседмичен срок считано от 29.02.2024г. Препис от решението да се връчи на страните за сведение.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____